

-Ja... que vam anar a Sardenya, i dormíem a algunes platges, que macos van ser aquells campaments també...

-Nosaltres Galícia, seguint amb la mítica de repetir campaments... aquells si que van ser calcats.

-Bueno Sandra, igual que el següent any que vam anar a Euskadi, que vam passar per Donostia, que ja hi havíem estat.

-Que xuus els paisatges aquells del País Basc i de França, però sort que vam dormir en frontons i algun alberg perquè ens van caure algunes tempestes fortes fortes.

-Típic, típic, sempre ha de ploure algun dia de campaments, sinó no serien uns bons camps...

-Ei, jo aquell any només tenia tres nens, i al ser precaps (clan 2) l'any es va acabar ràpid per mi...

-Ostres que lluny queda ja quan vam fer la Murga a pioners, i després ruta per els Pirineus catalans.

-Ja, algunes pioneres els va tocar tornar a fer ruta per els Pirineus catalans, com vam caminar els primers dies d'aquells camps, després ja a la platja.

-Jo vaig anar pujant i baixant.

-Jo ja porto tres anys a raiers, quants nens he vist passar.

-I aquest últim any hem compartit unitat, com quan vam anar de camps de follets eh Sandra!

-Els meus llops d'ara alguns ja passen a raiers...

-Què fort ehh! Si alguns els vaig portar jo com a follets...

-Sandra, les nostres Pioneres ara són caps!!! I quins caps..!

I així podríem seguir moltes més pàgines amb molts més records que ens han anat marcant, però no us volem avorrir. Estem segures que vosaltres també teniu mil i una anècdotes del cau que recordareu sempre i que aquests dinars els heu viscut o els viureu molts cops. Aquests anys al cau han estat un plaer, un constant aprenentatge i creixement personal. Una peça important en el que som i serem sempre. Gràcies a totes per ser part d'aquesta família tan i tan especial. A les famílies que en el seu dia van dipositar tota la vostra confiança a uns joves de 20 anys. També a les nostres, que van decidir que el cau formés part de nosaltres i amb les qui hem contat sempre en tot el que hem necessitat, el nostre umpi personal. A tots els infants i joves per la paciència, l'entrega i la recompensa que sempre ens heu donat en forma de somriure, abraçada o amb un "gràcies", sou la peça clau d'aquest motor. També estem agraïdes a totes aquelles que ja no hi són però que han estat caps nostres, han compartit consell o fins i tot amistat, enormes i eternes. I per sobre de tot, gràcies a consell, la unió més forta que t'aporta el cau. Sou grans i feu gran el Terra-Nova. Ànims i molt molt d'amor i no oblideu que, tot i deixar el cau, seguim aquí. Us estimem molt!

Fins aviat Terra-Nova,

Sempre a punt, Ohana!

Roser, Sandra, Victor, Laura P, Marta C i Meri